

“मीठे बच्चे- योग अग्नि समान हो, जसमा तिम्रो पाप जल्छ, आत्मा सतोप्रधान बन्छ। त्यसैले एक बाबाको यादमा रहने गर।”

प्रश्न:- पुण्य आत्मा बन्ने बच्चाहरूले कुन कुराको धेरै ध्यान राख्नुपर्छ?

उत्तर:- पैसा कसलाई दान दिने हो, यस कुरामा पूरा ध्यान राख्नु पर्छ। यदि कसैलाई पैसा दियो र उसले गएर रक्सी आदि पियो, नराम्रो कर्म गर्यो भने त्यसको पाप तिम्रीमाथि चढ्छ। तिम्रीले अब पाप आत्माहरूसँग लेन-देन गर्नु छैन। यहाँ त तिम्री पुण्य आत्मा बन्नु छ।

गीत:- न वह हमसे जुदा होंगे.....।

ओम् शान्ति। यसलाई भनिन्छ यादको आगो। योग अग्नि अर्थात् यादको आगो। आगो अक्षर किन भनिएको हो? किनकि यसमा पाप जल्छ। यो कुरा केवल तिम्री बच्चाहरूले मात्र जानेका छौं- कसरी हामी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौं। सतोप्रधानको अर्थ नै हो पुण्य आत्मा र तमोप्रधानको अर्थ हो नै पाप आत्मा। भन्ने पनि गरिन्छ- यो धेरै पुण्य आत्मा हो, यो पाप आत्मा हो। यसबाट सिद्ध हुन्छ आत्मा नै सतोप्रधान बन्छ अनि पुनर्जन्म लिंदै लिंदै तमोप्रधान बन्छ। त्यसैले तिनलाई पाप आत्मा भनिन्छ। त्यसैले आएर पावन बनाउनुहोस् भनेर पतित-पावन बाबालाई नै याद गर्छन्। पतित आत्मा कसले बनायो? यो कसैलाई पनि थाहा छैन। तिम्रीले जानेका छौं- जब पावन आत्मा थिए तब त्यसलाई रामराज्य भनिन्थ्यो। अहिले पतित आत्माहरू छन् त्यसैले यसलाई रावण राज्य भनिन्छ। भारत नै पावन, भारत नै पतित बन्छ। बाबाले नै आएर पावन बनाउनु हुन्छ। अरू सबै आत्माहरू पावन बनेर शान्तिधाममा जान्छन्। अहिले हो दुःखधाम। यति सहज कुरा पनि बुद्धिमा बस्दैन। दिलैदेखि बुझ्ने भन्ने मात्र सच्चा ब्राह्मण बन्छन्। ब्राह्मण नबनी बाबाबाट वर्सा मिल्न सक्दैन।

अहिले यो हो संगमयुगको यज्ञ। यज्ञको लागि त ब्राह्मण अवश्य चाहिन्छ। अहिले तिम्री ब्राह्मण बनेका छौं। जानेका छौं- मृत्युलोकको यो अन्तिम यज्ञ हो। मृत्युलोकमा नै यज्ञ हुन्छन्। अमरलोकमा त यज्ञ हुँदैनन्। भक्तहरूको बुद्धिमा यी कुरा बस्न सक्दैनन्। भक्ति बिल्कुलै अलग हो, ज्ञान अलग हो। मनुष्यले फेरि वेद-शास्त्रलाई नै ज्ञान सम्झ्छन्। यदि त्यसमा ज्ञान हुने भए त फेरि मनुष्य फर्केर जाने थिए। तर ड्रामा अनुसार फर्केर कोही पनि जाँदैन। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- पहिलो नम्बरकालाई नै सतो, रजो, तमोमा आउनु छ भने अरूले फेरि केवल सतोको पार्ट खेलेर फर्केर कसरी जान सक्छन्? उनीहरूलाई त फेरि तमोप्रधानमा आउनु नै छ, पार्ट खेल्नु नै छ। हरेक कलाकारको तागत आ-आफ्नो हुन्छ नि। ठूला-ठूला कलाकारहरू कति नाम चलेका हुन्छन्। सबैभन्दा मुख्य रचयिता, निर्देशक र मुख्य कलाकार को हुन्? अहिले तिम्रीले जानेका छौं- परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ मुख्य, अनि त्यसपछि जगत अम्बा, जगतपिता। जगतको मालिक, विश्वको मालिक बन्छन्, यिनको पार्ट अवश्य पनि उँचा छ। त्यसैले उनीहरूको प्रारब्ध पनि ठूलो छ। प्रारब्ध (तलब) दिनुहुन्छ बाबाले, जो सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ- तिम्रीले मलाई यति मदत गर्छौं भने तिम्रीलाई अवश्य पनि त्यति नै तलब मिल्छ। कसैले कानुन पढाए भने भन्छन् नि, यति उच्च पद प्राप्त गराउँछु। त्यसैले यस पढाइमा बच्चाहरूले कति ध्यान दिनुपर्ला। गृहस्थमा पनि रहनु छ, कर्मयोग हो नि। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर, सबै कुरा गर्दागर्दै बाबाद्वारा वर्सा पाउने पुरुषार्थ गर्न सक्छौं, यसमा कुनै मेहनत छैन। कामकाज गर्दागर्दै शिवबाबाको यादमा रहनु छ। ज्ञान त धेरै सहज छ। गायन पनि गर्छन्- हे पतित-पावन आउनुहोस्, आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। पावन दुनियाँमा त राजधानी हुन्छ। त्यसैले बाबाले त्यस राजधानीको पनि लायक बनाउनु हुन्छ।

यस ज्ञानका मुख्य दुई विषय छन्- अल्फ र बे। स्वदर्शन चक्रधारी बनेर बाबालाई याद गर्यो भने तिम्री सदा स्वस्थ र सम्पन्न बन्छौं। बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई त्यहाँ परमधाममा याद गर। घरलाई पनि याद गर, मलाई याद गर्नाले तिम्री घर जान्छौं। स्वदर्शन चक्रधारी बन्नाले तिम्री चक्रवर्ती राजा बन्छौं। यो कुरा बुद्धिमा राम्रोसँग रहनु पर्छ। यस समयमा त सबै तमोप्रधान छन्। सुखधाममा सुख, शान्ति, सम्पत्ति सबै मिल्छ। त्यहाँ एक धर्म हुन्छ। अहिले त हेर घर-घरमा अशान्ति छ। विद्यार्थीहरूले हेर कति हंगामा गर्छन्। आफ्नो तातो रगत देखाउँछन्। यो हो तमोप्रधान दुनियाँ, सत्ययुग हो नयाँ दुनियाँ। बाबा संगममा आउनु भएको छ। महाभारत लडाईं पनि संगमकै हो।

अब यो दुनियाँ परिवर्तन हुन्छ। बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- म नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्न संगममा आउँछु, यसैलाई संगमयुग भनिन्छ। पुरुषोत्तम महिना, पुरुषोत्तम संवत् पनि मनाउँछन्। तर यो पुरुषोत्तम संगमयुगको विषयमा कसैलाई थाहा छैन। संगममा नै बाबा आएर तिमीलाई हीरा जस्तो बनाउनु हुन्छ। फेरि त्यसमा पनि नम्बरवार त हुन्छ नै। हीरा जस्तो राजा बन्छन्, बाँकी सुन जस्तो प्रजा बन्छन्। बच्चा जन्म लियो अनि वर्साको हकदार बन्द्यो। अहिले तिमी पावन दुनियाँको हकदार बन्छौ। फेरि त्यसमा उच्च पद पाउनको लागि पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। यस समयको तिम्रो पुरुषार्थ कल्प-कल्पको पुरुषार्थ हुन्छ। यसले कल्प-कल्प यस्तो पुरुषार्थ गर्नेछ भन्ने बुझिन्छ। त्यो भन्दा बढी पुरुषार्थ हुँदैन। जन्म-जन्मान्तर, कल्प-कल्पान्तर ऊ प्रजामा नै आउने छ। यो धनवान प्रजाको दास-दासी बन्छ। नम्बरवार त हुन्छ नै। पढाइका आधारमा सबै थाहा हुन्छ। बाबाले तुरुन्तै बताउन सक्नुहुन्छ यस अवस्थामा भोलि तिम्रो शरीर छुट्यो भने के बन्छौ? दिन-प्रतिदिन समय कम हुँदै जान्छ। यदि कसैले शरीर छोड्यो भने फेरि पढ्न सक्दैन। हो, केवल अलिकति बुद्धिमा आउने छ। शिवबाबालाई याद गर्नेछन्। जसरी सानो बच्चालाई पनि तिमीले याद गरायो भने शिवबाबा-शिवबाबा भनिरहन्छ। अनि उसलाई पनि केही मिल्न सक्छ। सानो बच्चा त महात्मा जस्तै हो, विकार के हो थाहै हुँदैन। जति बढ्दै जान्छ, विकारको असर पर्दै जान्छ, क्रोध हुन्छ, मोह हुन्छ.....। अहिले तिमीलाई त सम्झाइन्छ- यस दुनियाँमा यी आँखाबाट जे कुरा पनि देख्यो त्यसबाट ममत्व मेटाइदिन छ। आत्मा जे जान्दछ- यो त सबै विनाश (कब्रदाखिल) हुन्छ। तमोप्रधान चिज छन्। मनुष्य मरे भने पुरानो चिज करनीघोरलाई दिन्छन्। बाबा त फेरि बेहदका करनीघोर हुनुहुन्छ, धोबी पनि हुनुहुन्छ। तिमीसँग के लिनुहुन्छ र के दिनुहुन्छ? तिमीले जे जति थोरै धन पनि दिन्छौ त्यो त समाप्त हुनु नै छ। फेरि पनि बाबा भन्नुहुन्छ- त्यो धन आफैसँग राख। केवल यसबाट ममत्व मेटाइदेऊ। हिसाब-किताब बाबालाई दिइराख। अनि निर्देशन मिलिरहन्छ। तिम्रो यो कल्पन जे छ, युनिभर्सिटीमा र हस्पिटलमा स्वास्थ्य र सम्पत्तिको लागि लगाइदिनुहुन्छ। हस्पिटल हुन्छ बिमारीको लागि, युनिभर्सिटी हुन्छ पढाउनको लागि। यो त कलेज र हस्पिटल दुवै सँगै छ। यसको लागि त केवल तीन पाइला पृथ्वी चाहिन्छ। ठिक छ, जोसँग अरु केही छैन केवल तीन पाइला जमिन देओस्। त्यसमा क्लास सञ्चालन होस्। तीन पाइला पृथ्वी, त्यो त केवल बस्ने ठाउँ भयो नि। आसन तीन पाइलाको नै हुन्छ। तीन पाइला पृथ्वीमा जो आए पनि राम्ररी बुझेर जान्छन्। कोही आयो, आसनमा बसायो अनि बाबाको परिचय दियो। ब्याजहरू पनि धेरै बनाइएका छन् सेवाको लागि, यो छ धेरै साधारण। चित्र पनि राम्रो छ, लिखत पनि पूरा छ। यसबाट तिमीले धेरै सेवा गर्छौ। दिन-प्रतिदिन जति आपत आइरहन्छन् मनुष्यलाई पनि त्यति वैराग्य आउने छ र बाबालाई याद गर्न लाग्छन्- म आत्मा अविनाशी हुँ, आफ्नो अविनाशी बाबालाई याद गरौं। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्यो भने तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको पाप उत्रिन्छ। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई पूरा प्यार गर्नुपर्छ। देह-अभिमानमा नआऊ। हो, बाहिरको प्यार बच्चा आदिमा राख। तर आत्माको सच्चा प्यार रूहानी बाबासँग होस्। उहाँको यादबाटै विकर्म विनाश हुन्छ। मित्र-सम्बन्धीहरू, बच्चा आदिलाई देखेर पनि बुद्धि बाबाको यादमा लट्किरहोस्। तिमी बच्चाहरू मानौं यादको फाँसीमा लट्किन्छौ। आत्मा जे आफ्नो पिता परमात्मालाई याद गर्नु छ। बुद्धि माथि लागि रहोस्। बाबाको घर पनि माथि हो नि। मूल वतन, सूक्ष्म वतन र यो हो स्थूल वतन। अब फेरि फर्केर जानु छ।

अब तिम्रो यात्रा पूरा भयो। तिमी अब यात्राबाट फर्किरहेका छौ। त्यसैले आफ्नो घर कति प्यारो लाग्छ। त्यो हो बेहदको घर। फर्केर आफ्नो घर जानु छ। मनुष्यले भक्ति गर्छन्- घर जानको लागि, तर पूरा ज्ञान छैन भने घर जान सक्दैनन्। भगवानका पासमा जानको लागि अथवा निर्वाणधाममा जानको लागि कति तीर्थ यात्रा आदि गर्छन्, कोसिस गर्छन्। संन्यासीहरूले केवल शान्तिको मार्ग मात्र बताउँछन्। सुखधामलाई त जान्दैन जानेका छैनन्। सुखधामको मार्ग केवल बाबाले मात्र बताउनु हुन्छ। पहिला अवश्य पनि निर्वाणधाम, वानप्रस्थमा जानुपर्छ जसलाई ब्रह्माण्ड पनि भन्छन्। उनीहरूले फेरि ब्रह्मलाई ईश्वर सम्झेर बसेका छन्। हामी आत्मा बिन्दु हौं। हाम्रो निवास स्थान हो ब्रह्माण्ड। तिम्रो पनि पूजा हुन्छ नि। अब बिन्दुको पूजा के गर्ने? जब पूजा गर्छन् तब शालिग्राम बनाएर एक-एक आत्मालाई पुज्छन्। बिन्दुको पूजा कसरी हुन सक्छ- त्यसैले ठूला-ठूला बनाउँछन्। बाबाको पनि आफ्नो शरीर त छैन। यी कुरा अहिले तिमीले जानेका छौ। चित्रमा पनि कति ठूलो रूप देखाउँनु पर्छ। बिन्दुलाई कसरी बुझ्न सक्छन्? बनाउन त बनाउनु पर्छ तारा। धेरै माताहरूले यस्तो तिलक पनि लगाउँछन्, सेतो तयारी पनि पाइन्छ। आत्मा पनि सेतो हुन्छ नि, तारा जस्तै। यो पनि एक निशानी हो। भृकुटीको बीचमा आत्मा रहन्छ। बाँकी त अर्थ कसैलाई पनि थाहा छैन। यो कुरा बाबाले सम्झाउनु हुन्छ, यति सानो आत्मामा कति ज्ञान हुन्छ। यति बम आदि बनाइरहन्छन्। अचम्म छ, आत्मामा यति पार्ट भरिएको छ। यी अत्यन्तै गुप्त कुरा हुन्। यति

सानो आत्माले शरीरबाट कति काम गर्छ। आत्मा अविनाशी छ, त्यसको पार्ट कहिल्यै विनाश हुँदैन, न कर्म परिवर्तन हुन्छ। अहिले वृक्ष धेरै ठूलो भएको छ। सत्ययुगमा कति सानो वृक्ष हुन्छ। मीठो सानो वृक्षको अहिले कलमी लागिरहेको छ। तिमी पतित बनेका थियौं फेरि पावन बनिरहेका छौं। सानो आत्मामा कति पार्ट छ। प्रकृतिको लीला हो, अविनाशी पार्ट चलिरहन्छ। यो कहिल्यै बन्द हुँदैन, अविनाशी चिज हो, त्यसमा अविनाशी पार्ट भरिएको हुन्छ। यो आश्चर्य छ नि। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— प्यारा बच्चाहरु! देही-अभिमानी बन। आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर, यसमा मेहनत छ, तिम्रो धेरै पार्ट छ। बाबाको त्यति पार्ट छैन, जति तिम्रो।

बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी स्वर्गमा सुखी बन्छौं अनि म विश्राममा बस्छु। मेरो कुनै पार्ट हुँदैन। यस समयमा यति सेवा गर्छु नि। यो ज्ञान यति अदभुत छ, तिमी सिवाय अरु कसैले अलिकति पनि जानेको छैनन्। बाबाको यादमा विना धारणा पनि हुँदैन। खानपिन आदिमा फरक पर्नाले पनि धारणामा फरक पर्छ, यसमा पवित्रता धेरै राम्रो हुनुपर्छ। बाबालाई याद गर्न धेरै सहज छ। बाबाको याद गर्नु छ वर्सा प्राप्त गर्नु छ। त्यसैले बाबाले भन्नुभएको छ— तिमिले आफूसँग पनि चित्र राख। योगको र वर्साको चित्र बनायो भने नशा रहन्छ। हामी ब्राह्मण नै देवता बनिरहेका छौं। फेरि हामी देवता नै क्षत्रिय बन्छौं। ब्राह्मण हुन् पुरुषोत्तम संगमयुगी। तिमी पुरुषोत्तम बन्छौं नि। मनुष्यलाई यो कुरा बुद्धिमा राख्नको लागि कति मेहनत गर्नुपर्छ। दिन-प्रतिदिन जति ज्ञान बुझ्दै जान्छौं त्यति खुशी पनि बढ्दै जान्छ।

तिमी बच्चाहरुलाई थाहा छ— बाबाले हाम्रो कल्याण गर्नुहुन्छ। कल्प-कल्प हाम्रो कला वृद्धि हुन्छ। यहाँ रहँदा शरीर निर्वाहको लागि पनि सबै कुरा गर्नुपर्छ। बुद्धिमा रहोस् हामीले शिवबाबाको भण्डाराबाट खान्छौं, शिवबाबाको याद गरिरह्यौं भने काल कण्टक सबै दूर हुन्छ। फेरि यो पुरानो शरीर छोडेर जान्छौं। बच्चाहरुले सम्झन्छन्— बाबाले केही पनि लिनुहुन्न। उहाँ त दाता हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो श्रीमत्तमा चल। तिमिले पैसाको दान कसलाई गर्नु पर्छ, यस कुरामा पूरा ध्यान दिनु छ। यदि कसैलाई पैसा दियो र उसले गएर रक्सी पियो, नराम्रो कर्म गर्यो भने त्यसको पाप तिमी माथि पनि चढ्छ। पाप आत्माहरूसँग लेन-देन गर्नाले पाप आत्मा बनिन्छ। कति फरक छ। पाप आत्माले, पाप आत्मसँग लेन-देन गरेर पाप आत्मा बन्छन्। यहाँ त तिमिलाई पुण्य आत्मा बन्नु छ। त्यसैले पाप आत्माहरूसँग लेन-देन गर्नु छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— कसैलाई पनि दुःख दिनु छैन, कसैमा मोह राख्छैन। बाबा पनि सेक्रिन बनेर आउनु हुन्छ। पुरानो कखपन लिनुहुन्छ, हेर कति ब्याज दिनुहुन्छ। धेरै बढी ब्याज मिल्छ। कति भोला हुनुहुन्छ, दुई मुठ्ठीको बदलामा महल दिनुहुन्छ। अच्छा।

मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरुप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरुलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरुको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) अब यात्रा पूरा भयो, फर्केर घर जानु छ त्यसैले यो पुरानो दुनियाँबाट वेहदको वैराग्य राखेर बुद्धियोग बाबाको यादमा माथितिरै लगाउनु छ।

२) संगमयुगमा बाबाले जुन यज्ञ रचना गर्नु भएको छ, यस यज्ञलाई सम्हाल गर्नको लागि सच्चा-सच्चा पवित्र ब्राह्मण बन्नु छ। काम-काज गर्दा बाबाको यादमा रहनु छ।

वरदान:- आ फना सबै खजानाहरुलाई अरु आत्माहरुको सेवामा लगाएर सहयोगी बन्ने सहजयोगी भव सहजयोगी बन्ने साधन हो— सदा आफूलाई संकल्पद्वारा, वाणीद्वारा र हर कार्यद्वारा विश्वको सर्व आत्माहरुप्रति सेवाधारी सम्झेर सेवामा नै सबै कुरा लगाउनु। जति पनि ब्राह्मण जीवनमा शक्तिहरुको, गुणहरुको, ज्ञानको वा श्रेष्ठ कमाईको, समयको खजाना बाबाद्वारा प्राप्त भएको छ त्यसलाई सेवामा लगाऊ अर्थात् सहयोगी बन्यौं भने सहजयोगी बन्छौं। तर सहयोगी उही बन्न सक्छ जो सम्पन्न छ। सहयोगी बन्नु अर्थात् महादानी बन्नु।

स्तोत्र:- बेहदको बैरागी बन्यौं भने आकर्षणको सबै संस्कार सहजै समाप्त हुन्छ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि विशेष होमवर्क:-

ब्राह्मणहरूको भाषा आपसमा अव्यक्त भावको हुनुपर्छ। कसैले गल्ती गरेको सुनेर संकल्पमा पनि नत स्वीकार गर्नु छ, न गराउनु छ। संगठनमा विशेष अव्यक्त अनुभवको आपसमा लेन-देन गर्नु छ।